

ΔΘΠ (Δημοτικό Θέατρο Πειραιά)

5 ΠΟΙΗΤΕΣ – Διαβάζουν οι: *Νάνα Παπαδάκη, Έλσα Κορνέτη, Γιώργος Αλισάνογλου, Ελευθερία Κυρίτση, Ανδρέας Κεντζός.*

Νάνα Παπαδάκη

Όνειρα

Κάθονται γύρω από ένα μεγάλο τραπέζι. Η Αντιγόνη, ο Κρέοντας, η Μήδεια, ο Ιάσων, ο Φιλοκτήτης, ο Οιδίποδας (βλέπει τώρα). Η Ηλέκτρα ταΐζει στο στόμα την άρρωστη μητέρα της. Μπαίνει μέσα ο αγγελιοφόρος και τους λέει πως πρόκειται για όνειρο. Σε λίγο ξημερώνει. Ο Κρέοντας πρέπει να θάψει την Αντιγόνη, η Ηλέκτρα να σκοτώσει τη μάνα της, ο Οιδίποδας να βγάλει τα μάτια του, ο Φιλοκτήτης να χωθεί στον Δούρειο Ίππο. Αλήθεια, πώς λέγεται στα αρχαία το «what the fuck»; ΥΓ: «Με συγχωρείς, μάνα. Αυτός ο πόλεμος με τρέλανε. Αν ήξερα πως θα 'πρεπε να σε σκοτώνω στους αιώνες, θα 'γραφα εγώ την ιστορία». «Κι εγώ το ίδιο. Τραγική ιστορία. Να σε σκοτώνει η κόρη σου, όταν όλοι ακούν, αλλά κανείς δε βλέπει».

(*Encore*, εκδ. Μελάνι, 2016)

~::~

Έλσα Κορνέτη

Γουίνι ξανά

Κανείς να μη με βλέπει να γερνώ
Κανείς να μη μ' ακούει ν' απουσιάζω
Μόνον η γη με καλαμάκι να με ρουφά
μες στη χωμάτινη κοιλιά της
Εμένα τη βυθισμένη τη βαλτωμένη
την κρυμμένη στον αμμόλοφο
Κι η στάθμη των ημερών ολοένα να ψηλώνει
ο χρόνος χαρτοπόλεμος
να στοιβάζεται γύρω απ' το λαιμό μου
κομμένος σε πολύχρωμο κομφετί
Το ήσυχο κουνέλι
στο μυαλό μου αγρυπνά
Όμως εγώ τίποτα πια δεν θυμάμαι
Ευσεβής σύζυγος;
Πιστή ερωμένη;
Ενεργητική ακροάτρια ζωής;
Παθητική θεατής θανάτου;
Τα πορτρέτα των σοβαροφανών
δυσανασχέτησαν μέσα στα κάδρα
Σε μια νύχτα μόνο
μου γύρισαν την πλάτη
Κι εγώ για να τους εκδικηθώ
τους κρέμασα ανάποδα
για να τους ανεβαίνει
το αίμα στο κεφάλι
Κι όμως η μικρή πτώση
Γονιμοποιεί την μεγάλη πτήση

Εγώ που υπήρξα
ο διαγώνιος αναγνώστης της ζωής
από κάτι θα πιαστώ για να υπάρξω
Μια ουράνια χειρολαβή ίσως
Θα με ανυψώσει στους αιθέρες
Μια κόκκινη κλωστή
ψηλά θα με τραβά
Τώρα απογειώθηκα
Αισθάνομαι και πάλι ζωντανή
Λαθρομετανάστης
Στο Βασίλειο της Μαριονέτας

~.~

Γιώργος Αλισάνογλου

[**Romeo & Juliet / War all the time**]

Κάποτε πήραμε κι εμείς μέρος στη μάχη
ερωτεύτηκα την Ιουλιέτα
ερωτεύτηκες τον Ρωμαίο

Καβάλα σε ξύλινο αλογάκι
ανταλλάξαμε την αγάπη με αγάπη
ξεφλουδίσαμε το τίποτα με τίποτα

Πεθάναμε με θάνατο αληθινό για την αγάπη
γίναμε κούκλες ζαχαρένιες
σε γλώσσες παιδικές λιώσαμε για την αγάπη

Περάσαμε στην παγκόσμια ιστορία του μίσους
μόνο με την αγάπη, ερωτευμένοι εις τους αιώνες,

πιο μόνοι παρά ποτέ

(*Παιχνιδότοπος*, εκδ. Σαιξπηρικών, 2016)

~.~

Ελευθερία Κυρίτση

Περιοδεύων θίασος

Από καιρό κυκλοφορούσε η είδηση στο Αθηναϊκό Πρακτορείο
Ο θίασος θα έφτανε ανάμεσα σε σπασμένα πεζοδρόμια
Σε μαύρα μάγουλα, άδειες βιτρίνες
Θα ερχόταν απ' τα βροχερά σοκάκια στο νυχτερινό Δουβλίνο
Είχε μάθει την παράσταση σε πολλές παραλλαγές
Μια για κάθε χώρα
Μια και για τη δική μου

Εκεί που χόριζαν αδέρφια το αίμα και τραγουδούσαν
Άλλοι στα δάση άλλοι στα σπίτια κι άλλοι σιγομουρμούριζαν
Ο θίασος τα ήξερε καλά όλα αυτά, είχε καταγωγή
Ήταν από πάντα έτοιμος για τέτοια
Σήκωσε τις μπάρες στις συνοριακές γραμμές
Ξαναμπήκε στο λεωφορείο, ακολούθησε τις αρτηρίες του χάρτη
Κι έφτασε εκεί όπου τα τελειωμένα έπρεπε να τελειώσουν οριστικά
Φόρεσε τα κουστούμια και σήκωσε αυλαία

(*Χειρόγραφη πόλη*, εκδ. Μανδραγόρας, 2013)

~.~

Ανδρέας Κεντζός

Καλλιτέχνες

Τα φώτα άναψαν
η παράσταση αίσχος
μια αηδία
ωστόσο εγώ το είδα
μακριά κάπου
στο άπειρο
ο Σοφοκλής θα χαμογελά

Λίγο δεν είναι
το έργο σου να γίνεται αφορμή
να το σκάνε απ' τη μοντέρνα φυλακή
τη «μίσθια δουλειά γραφείου»
έστω μερικοί ταλαίπωροι
κάνοντας τους καλλιτέχνες